

PAUL SOHAR

Szeszélyes szél

*Te iránytalan szél,
már nem érdekel, honnan jössz
és vajon hová mész,
csak lódulj tovább, mindegy, merre,
délnek, keletnek, északnak, menj,
csak ne lökdöss engem
ilyen sivitó hangon,
véres, kifent körmöddel vágd le a fülem, ha kell,
vágd le sorban a testrészeim,
már semmi sem érdekel,
már egyetlen porcikám sem az enyém,
valamennyit te cibálsz,
aprítod fel hörögve, sírva,
lódulj már tovább, lódulj,*

*mindegy, ha örökre,
iránytalanul, szeszélyesen
még az álmaimon is átfutsz,
letéped álmod virágait,
és kisöpröd őket az utcára,
a bokrok sötét tövébe,
ne lássa őket senki,
Te iránytalan, kegyetlen szél, te
nem hagysz létezni,
lódulj már tovább,
talán vár rád valahol egy pőre rét
nagyon messze tőlem,
menj, kavard fel, edd annak a porát*

Az éjszaka hírei

*az éjszaka sötét hírei
hánykolódva törnek elő
a mázsásan szunnyadó lombokból,
és nyirkos sóhajok gördülnek*

*a mezítelen, de konokul
virrasztó országúton,
és űzik az utat, hogy meglelje
nyugalmát egy-egy kanyarban*

*mindahány fa, de még
az út is, a közlekedési táblák
lankadt tekintete azt hirdeti,
tudják, valami történni fog*

*egy újabb nap tovasiklik
bármiféle nyom nélkül,
még annyi sem marad utána,
mint gyermek ástása a mese alatt*

*talán nem volt ez több, csak egy
apró rezgés a kifeszített vásznon,
nincs mitől félni, ha továbbadjuk
az éjszaka híreit*

Zsille Gábor fordításai